

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE A JUDETULUI GIURGIU
= BIROUL SOLUTIONARE CONTESTATII =

DECIZIA Nr. 402006

privind solutionarea contestatiei depusa de S.C SRL din
sos. km. jud., inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice sub nr.

Biroul de solutionare a contestatiilor din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a primit spre solutionare contestatia formulata de S.C. SRL din sos. , inregistrata la D.G.F.P. sub nr. .

Contestatia este formulata impotriva Raportului de inspectie fiscala din si are ca obiect suma totala de lei, reprezentand:

- lei, impozit pe profit suplimentar;
- lei, dobanzi aferente impozitului pe profit suplimentar;
- lei, penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit suplimentar;
- lei, taxa pe valoarea adaugata suplimentara;
- lei, dobanzi aferente TVA suplimentar;
- lei, penalitati de intarziere TVA suplimentar;
- lei, contributie de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator;
- lei dobanzi aferente contributiei de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator;
- lei penalitati de intarziere aferente contributiei de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.177 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in M.O.nr.863/26.09.2005.

Fiind indeplinite conditiile prevazute de art.179 alin.(1) lit.a) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in M.O.nr.863/26.09.2005, D.G.F.P. prin Biroul de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. S.C. SRL contesta masurile dispuse prin Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de , din urmatoarele motive:

1.Declaratia inventar cu privire la sumele restante la data de aferenta contributiilor sociale, a fost intocmita si depusa in termenul prevazut de lege si exista in evidentele A.F.P..

2.La calculul impozitului pe profit suplimentar au fost stabilite eronat cheltuieli nedeductibile, astfel:

- cheltuielile de protocol considerate nedeductibile de catre organul fiscal au fost luate in calcul si de societate ca fiind nedeductibile;

=2=

- cheltuielile de reclama si publicitate sunt deductibile in proportie de 100%, iar in perioada controlului nu au fost prezentate toate contractele „ulterior acestea au fost gasite si le anexam la prezenta”.

- cheltuielile cu sponsorizarea au fost considerate eronat ca nedeductibile de catre organul de control, care a inclus in acestea si donatiile si subventiile acordate personalului in limitele admise de lege, avand alta destinatie decat cele cu sponsorizarea.

3. Referitor la taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar.

- societatea a colectat si evidentiat TVA aferenta avansurilor incasate de la clienti, ceea ce se poate justifica cu nota contabila, jurnalele de vanzari si balantele aferente perioadei verificate;

- marfurile cumparate de societate care nu faceau obiectul de activitate (grau si orz) au fost primite in compensare de la societati cu profil agricol, fiind receptionate si valorificate;

- societatea detine peste zece mijloace de transport si nu isi poate desfasura activitatea fara combustibil, iar faptul ca bonurile fiscale „nu au avut stampila si nr. mijlocului de transport este un lucru nesemnificativ si nu constituie o cheie de control, dovada ca le-am stampilat si semnat ulterior controlului”;

- pentru diferenta in minus la TVA colectat in suma de lei care, in urma controlului, a devenit TVA de plata suplimentar, considerata de organul de inspectie fiscala ca provenind din operatiunea de preluare a rulajelor,, solicitam verificare, intrucat societatea o considera nejustificata”.

4. Contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator, a fost achitata la cu OP nr. in suma de lei, reprezentand debit cu dobanzile si penalitatile aferente, iar organul de inspectie fiscala nu a luat-o in considerare.

5. Prin Anexa nr. din Raportul de inspectie fiscala „s-au stabilit cheltuielile nedeductibile aferente perioadei verificate prin adunarea eronata a acestora de la un trimestru la altul, ducand astfel la dublarea anumitor sume si la o suma mult mai mare a impozitului pe profit suplimentar”.

II.Prin Raportul de inspectie fiscala nr. care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr., organul de inspectie fiscala din cadrul DCF a constatat urmatoarele:

1.In timpul controlului S.C.SRL nu a prezentat Declaratia inventar privind contributiile sociale restante la data de .

2.Referitor la impozitul pe profit suplimentar in suma de lei:

Pentru nerespectarea art.9 alin.(1) din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit art.21 alin.(2), lit.d), alin.(3) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fical, republicata, organul de inspectie fiscala a stabilit urmatoarele cheltuieli nedeductibile:

- cheltuieli de protocol in suma de lei;
- cheltuieli de reclama si publicitate in suma de lei;
- cheltuieli de sponsorizare in suma de lei;
- alte cheltuieli nedeductibile(cheltuieli amenzi, cheltuieli cu activele cedate) in suma de 61.583 lei.

3.Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de lei.

3.1 Societatea a incasat avansuri de la diversi clienti, persoane fizice si juridice, fara a emite facturi fiscale si nu a calculat si evidentiat TVA colectata in suma de lei.

3.2 Societatea a inregistrat taxa pe valoarea adaugata deductibila in suma de lei aferenta documentelor care nu indeplinesc conditiile legale (lipsa facturi fiscale, cumparari pe persoane fizice, materiale care

=3=

nu fac obiectul de activitate al societatii, precum si combustibil achizitionat pe baza de bonuri fiscale).

3.3 La operatiunea de preluare a rulajelor la TVA deductibila si TVA colectata a intervenit o diferenta in minus la TVA colectata in suma de lei, care devine TVA de plata suplimentar.

4.Referitor la contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator:

La agentul economic inregistreaza, conform balantei de verificare, suma restanta de lei.Organele de inspectie fiscala a stabilit suplimentar suma de lei, suma pe care agentul economic a achitat-o la cu OP nr. si pe care echipa de control nu a luat-o in calcul deoarece aceasta nu se gaseste declarata ca datorata in fisa pe platitor a A.F.P..

III.Luand in considerare constatarile organului de inspectie fiscala, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei si actele normative invocate, se retin urmatoarele:

Inspectia fiscala s-a efectuat urmare adresei AFP nr., inregistrata la DGFP sub nr., deoarece SC SRL nu a depus declaratia inventar cu debitele restante la data de .

Verificarea s-a efectuat pentru perioada .

1.Referitor la depunerea la A.F.P. a Declaratiei de inventar cu privire la sumele restante la data de , aferenta contributiilor sociale impreuna cu majorarile si penalitatile aferente:

Avand in vedere masura dispusa de organul de inspectie fiscala de a depune Declaratia inventar cu privire la sumele restante la data de aferenta contributiilor sociale impreuna cu majorarile si penalitatile aferente, precizam ca aceasta a fost depusa la A.F.P. sub nr..

2. Referitor la impozitul pe profit.

Perioada verificata este .

Cauza supusa solutionarii este daca S.C. SRL din a determinat profitul impozabil aferent anilor , si trim. in conformitate cu prevederile legale in vigoare pentru perioada in discutie, in conditiile in care societatea a depus la dosarul contestatiei copii ale contractelor de reclama si publicitate care nu au fost prezentate organului de inspectie fiscala.

Referitor la cheltuielile de reclama si publicitate.

In fapt, agentul economic a inregistrat cheltuieli deductibile aferente contractelor de reclama si publicitate in suma de lei.

Organele de control au stabilit cheltuieli de reclama si publicitate deductibile aferente unui numar de contracte, dand drept de deducere pentru suma de lei, diferenta de lei fiind considerata cheltuiala nedeductibila intrucat societatea nu a prezentat in timpul controlului toate contractele ce au stat la baza facturilor inregistrate de agentul economic ca cheltuiala deductibila.

In sustinerea contestatiei agentul economic a depus la dosarul cauzei, in copie, un numar de 18 contracte de reclama si publicitate incheiate cu diversi prestatori.

In drept, art. 9 alin. (1) din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit precizeaza ca **“La calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai daca sunt aferente veniturilor impozabile.**

Art.II pct.4 din HG nr.22/2003 pentru abrogarea unor dispozitii legale, precum si pentru modificarea si completarea unor metodologii contabile si fiscale care completeaza pct.9.1 din Instructiunile privind metodologia de calcul al impozitului pe profit, aprobate prin Hotararea Guvernului nr.859/2002, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei Partea I, nr.640 din 29 august 2002 precizeaza:

„Cheltuielile de reclama si publicitate reprezinta cheltuielile efectuate in scopul popularizarii firmei, produsului sau serviciului, utilizand mijloace de informare in baza unui contract scris, precum si costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare. [. . .]”

Incepand cu data de 01.01.2004 potrivit art.21 alin.(2) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal se precizeaza:

„Art.21- (2) Sunt cheltuieli efectuate in scopul realizarii de venituri si:

[.]

d) cheltuielile de reclama si publicitate efectuate in scopul popularizarii firmei, produselor sau serviciilor, in baza unui contract scris, precum si costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare.”

Se retine faptul ca la dosarul cauzei se afla anexate in copie contractele de reclama si publicitate. Organul de solutionare a contestatiilor a prezentat aceste copii organului de inspectie fiscala odata cu solicitarea referatului cu propuneri de solutionare prin adresa nr..

Organului de inspectie fiscala conform art.182 alin.(4) din HG nr.1050/2004 Hotarare pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala i s-a oferit posibilitatea sa se pronunte asupra probelor noi depuse in sustinerea cauzei, iar acesta, prin Referatul cu propuneri nr.2248/03.10.2006, primit de organul de solutionare a contestatiilor in data de , precizeaza ca „La cap.V din Raportul de inspectie fiscala, la discutia finala cu contribuabilul se specifica 'Reprezentantul societatii a dat pe propria raspundere declaratia ca a pus la dispozitia organului de inspectie fiscala toate documentele si informatiile solicitate' “ fara a se pronunta asupra acestor probe.

Prin urmare, avand in vedere ca, in sustinerea contestatiei societatea a prezentat documente ce nu au fost avute in vedere de organul de inspectie fiscala, respectiv un numar de contracte incheiate cu beneficiari interni din care rezulta natura serviciilor prestate-reclama si publicitate - ce nu au fost analizate de organul de inspectie fiscala si care determinau deductibilitatea cheltuielilor aferente acestora, in temeiul art.186 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, care stipuleaza: **„Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare”**, organul de solutionare va desfiinta pct.1. din Raportul de inspectie fiscala nr. referitor la cheltuielile nedeductibile de reclama si publicitate in suma de lei.

Referitor la cheltuielile de protocol si de sponsorizare.

Cauza supusa solutionarii a fost daca cheltuielile de protocol si de sponsorizare sunt deductibile in conditiile in care acestea au depasit limita legala.

In fapt, in perioada verificata societatea a inregistrat cheltuieli deductibile de protocol in suma de lei si de sponsorizare in suma de lei..

In drept, potrivit art. 7 alin.(1) din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit : **”Profitul impozabil se calculeaza ca diferenta intre veniturile realizate din orice sursa si**

cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile si se adauga cheltuielile nedeductibile”.

Art. 9 alin.(6) lit.a) si alin.(7) lit.q) din acelasi act normativ , enuntat mai sus, individualizeaza atat cheltuielile deductibile cat si cele nedeductibile la calculul profitului impozabil, astfel:

“Art.9-(6) Sunt deductibile la calculul profitului impozabil:

a) cheltuielile de sponsorizare si/sau mecenat, efectuate potrivit legii, in limita de 5% aplicata asupra diferentei dintre totalul veniturilor si totalul cheltuielilor, inclusiv accizele, mai putin cheltuiala cu impozitul pe profit si cheltuielile cu sponsorizarea si/sau mecenatul.

[...]

(7) Potrivit prezentei legi, cheltuielile nedeductibile sunt:

[...]

q) cheltuielile de protocol care depasesc limita de 2% aplicata asupra diferentei rezultate dintre totalul veniturilor si al cheltuielilor, inclusiv accizele, mai putin cheltuielile cu impozitul pe profit si cheltuielile de protocol inregistrate in cursul anului[...].”

Acelasi mod de determinare a profitului impozabil ca si cel prezentat anterior, este preluat si prin Codul fiscal aprobat prin Legea nr. 571/2003 in vigoare de la 01.01.2004.

Astfel, potrivit art. 19 alin.(1) din Legea nr. 571/2003, **“Profitul impozabil se calculeaza ca diferenta intre veniturile realizate din orice sursa si cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile si la care se adauga cheltuielile nedeductibile”.**

Cheltuielile considerate nedeductibile fiscal la calculul impozitului pe profit sunt prezentate la art. 21 alin.(4) iar limitarea cheltuielilor deductibile este prezentata la art. 21 alin.(3) din acelasi act normativ.

De la data de 01.01.2004, data intrarii in vigoare a Codului fiscal, spetei ii sunt aplicabile prevederile art.21 alin.(3) lit.a), alin.(4) lit.p) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicata, care precizeaza:

“(3) Urmatoarele cheltuieli au deductibilitate limitata:

a) cheltuielile de protocol in limita unei cote de 2% aplicata asupra diferentei rezultate dintre totalul veniturilor impozabile si totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decat cheltuielile de protocol si cheltuielile cu impozitul pe profit;

[.....]

(4) Urmatoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[.]

p) cheltuielile de sponsorizare si/sau mecenat efectuate potrivit legii.”

Incepand cu contribuabilului ii sunt aplicabile prevederile pct.7 lit.p) din H.G. nr.84/2005 Hotarare pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotararea Guvernului nr.44/2004, in care se precizeaza:

„7. Dupa punctul 49 se introduce un nou punct, punctul 49 1, cu urmatorul cuprins:

Codul fiscal:

p) cheltuielile de sponsorizare si/sau mecenat efectuate potrivit legii.

Contribuabilii care efectueaza sponsorizari si/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor legii privind sponsorizarea [.], scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente, daca sunt indeplinite cumulativ urmatoarele conditii:

1. sunt in limita a 3% din cifra de afaceri;

2. nu depasesc mai mult de 20% din impozitul pe profit datorat.[. .]”

Din textele de lege invocate mai sus se retine ca, legiuitorul a conditionat expres limitarea dreptului de deducere a cheltuielilor de protocol si sponsorizare.

In conformitate cu prevederile legale invocate mai sus s-a pronuntat si organul de inspectie fiscala care a stabilit legal ca nedeductibile cheltuieli de protocol in suma de lei si cheltuieli de sponsorizare in suma de lei.

S-a retinut ca in conditiile in care desfiintarea , astfel motivata a subcapitolului privind cheltuielile de reclama si publicitate din raportul de inspectie fiscala contestat, determina modificarea pe ansamblu a rezultatelor financiare ale societatii, respectiv impozitul pe profit, astfel cum au fost acestea stabilite de organele de inspectie fiscala, s-a impus desfiintarea integrala a CAP. III Constatari fiscale pct.1. Impozitul pe profit din raportul de inspectie fiscala contestat, referitor la impozitul pe profit in suma de lei cu dobanzile si penalitatile de intarziere aferente.

Avand in vedere precizarile de mai sus, in temeiul art.186 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, care stipuleaza: „**Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare**”, organul de solutionare a contestatiilor va desfiinta pct.1. din Raportul de inspectie fiscala nr. referitor la impozitul pe profit.

Reverificarea va fi efectuata de un organ de inspectie fiscala, altul decat cel care a incheiat actul atacat, si va viza strict impozitul pe profit.

3. Referitor la TVA

Perioada verificata .

3.1 Cu privire la suma de lei , Directia Generala a Finantelor Publice , prin Biroul de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea avea obligatia de a colecta taxa pe valoarea adaugata pentru avansurile incasate de la diversi clienti.

In fapt, agentul economic a incasat avansuri de la diversi clienti, persoane fizice si juridice pentru care nu a emis facturi fiscale si nu a colectat si evidentiat taxa pe valoarea adaugata aferenta in suma de lei.

Prin contestatia formulata societatea a precizat ca a colectat si a evidentiat taxa pe valoarea adaugata aferenta avansurilor incasate de la clienti, fara a depune documente in sustinerea acestor afirmatii.

In drept, art.16 alin.(4) lit.c) din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata republicata, precizeaza ca:

„Art.16 [. . .]

(4) Exigibilitatea taxei pe valoarea adaugata este anticipata faptului generator atunci cand:

[. . .]

c) se incaseaza avansuri,[. . .]”.

Incepand cu data de 01.01.2004 potrivit art.134 alin.(5) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal se precizeaza:

„Art.134 - **(5) Exigibilitatea taxei pe valoarea adaugata este anticipata faptului generator si intervine:**

[.]

b) la data incasarii avansului, in cazul in care se incaseaza avansuri inaintea livrarii de bunuri sau a prestarii de servicii.”

Prin art.155 alin.(7) pct.61.alin.(1) din H.G.nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal se precizeaza obligatiile platitorilor de taxa pe valoarea adaugata:

„Codul fiscal:

Facturile fiscale

Art.155. - (7) Daca plata pentru operatiuni taxabile este incasata inainte ca bunurile sa fie livrate sau inaintea finalizarii prestarii serviciilor, factura fiscala trebuie sa fie emisa in termen de cel mult 5 zile lucratoare de la fiecare data cand este incasat un avans, fara a depasi finele lunii in care a avut loc incasarea.

Norme metodologice:

61.(1) Regularizarea facturilor emise pentru plati in avans se realizeaza prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii fiscale pentru contravaloarea integrala a livrarii de bunuri si/sau prestarii de servicii. Stornarea se poate face separat sau pe aceeasi factura fiscala pe care se evidentiaza contravaloarea integrala a livrarii de bunuri si/sau prestarii de servicii.”

Urmare prevederilor legale mentionate mai sus, societatea avea obligatia de a evidentia taxa pe valoarea adaugata colectata aferenta avansurilor incasate de la clienti in perioada si de a intocmi facturi fiscale asa cum se prevedea la art.16 alin.(4) lit.c), din Legea nr.345/2002 , art.134 alin.(5) si art.155 alin.(7) din Legea nr.571/2003.

Prin contestatia formulata societatea a invocat faptul ca a colectat si a evidentiat taxa pe valoarea adaugata aferenta avansurilor incasate de la clienti. Aceste argumente nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei intrucat societatea nu a depus la dosarul contestatiei documente din care sa rezulte ca a colectat si evidentiat taxa pe valoarea adaugata aferenta avansurilor incasate. S-a retinut faptul ca, conform Anexei nr. care face parte integranta din Raportul de inspectie fiscala , la data de societatea are in soldul contului Clienti- creditorii suma de lei pentru care organul de inspectie fiscala a colectat taxa pe valoarea adaugata in suma de lei.

Avand in vedere cele de mai sus, organul de control in mod legal a colectat taxa pe valoarea adaugata suplimentar in suma de lei.

Tinand cont de cele precizate mai sus, contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata si nesustinuta cu documente pentru acest capat de cerere.

3.2 Cu privire la suma de lei Directia Generala a Finantelor Publice , prin biroul de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea putea sa isi deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta bonurilor fiscale pentru achizitionarea carburantilor auto ,cumpararilor pe persoana fizica, precum si a valorilor materiale ce nu faceau obiectul de activitate al societatii .

In fapt agentul economic in perioada verificata a dedus taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitionarii de carburanti auto cu bonuri fiscale care nu au inscrisa denumirea cumparatorului si numarul de inmatriculare al autovehiculului.Totodata societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata aferenta unor sume si documente care nu indeplinesc conditiile legale (expl.: lipsa facturi fiscale, cumparari de la societati care nu sunt platitoare de taxa pe valoarea adaugata, cheltuieli de protocol, cumparari de produse agricole).

In drept, art.24 alin.(1) lit.a), din Legea nr.345/2002 republicata, privind TVA precizeaza:

„Art.24-(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata orice persoana impozabila trebuie sa justifice suma taxei cu urmatoarele documente:

a) pentru deducerea prevazuta la art.22 alin.(5) lit.a), cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, emise pe numele sau, de catre persoane impozabile inregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata ;”

Art.145 alin.(3) lit.a), alin.(8) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal precizeaza:

„Art.145- (3) Daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul sa deduca:

a) taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa ii fie livrate [. . . .] de o alta persoana impozabila.

[.]

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, orice persoana impozabila trebuie sa justifice dreptul de deducere cu unul din urmatoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate [. . . .], de o alta persoana impozabila, cu factura fiscala, [. . . .] si este emisa pe numele persoanei de catre o persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata.”

Art.147 pct.51.(2) din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, precizeaza:

„51.(2)[. . .] Pentru carburantii auto achizitionati taxa pe valoarea adaugata poate fi justificata cu bonurile fiscale emise conform Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.28/1999 [. . . .], daca sunt stampilate si au inscise denumirea cumparatorului si numarul de inmatriculare a autovehiculului.”

Acelasi lucru este prevazut si la art.62.alin.(1) din HG nr.598/2002 Hotarare pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata.

Avand in vedere cele de mai sus se retine faptul ca organul de inspectie fiscala a procedat in conformitate cu prevederile legale in vigoare si a stabilit corect taxa pe valoarea adaugata nedeductibila in suma de lei.

In ceea ce priveste sustinerea contestatoarei ca „detine peste zece mijloace de transport si nu isi poate desfasura activitatea fara combustibil”, se retine ca art.147 pct.51.(2) din HG nr.44/2004 citat mai sus nu distinge cu privire la acest aspect si se refera in mod expres la bonurile pentru carburantii auto „Pentru carburantii auto achizitionati taxa pe valoarea adaugata poate fi justificata cu bonurile fiscale [. . . .], daca sunt stampilate si au inscise denumirea cumparatorului si numarul de inmatriculare a autovehiculului”, iar potrivit principiului de drept consacrat, acolo unde legea nu distinge nici interpretul nu o poate face.

Prin urmare sustinerile contestatoarei nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a contestatiei.

Avand in vedere prevederile legale de mai sus precum si faptul ca la dosarul cauzei nu se afla documente legale pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata , se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au procedat la neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de lei.

Prin urmare, avand in vedere cele precizate mai sus se va respinge ca neintemeiata si nesustinuta cu documente contestatia formulata de societate pentru acest capat de cerere.

3.3 In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata colectata suplimentar , Directia Generala a Finantelor Publice prin Biroul de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea datoreaza suma de lei in conditiile in care prin contestatie, nu aduce nici un argument in sustinerea cauzei, care sa inlature constatările organului de control.

In fapt, in perioada verificata organul de inspectie fiscala a constatat ca agentul economic a preluat gresit rulajele taxei pe valoarea adaugata deductibila si rulajele taxei pe valoarea adaugata colectata, stabilind o diferenta in minus la taxa pe valoarea adaugata colectata in suma de lei.

Prin contestatia formulata, societatea nu aduce nici un argument in sustinerea cauzei, care sa inlature constatările organului de inspectie fiscala.

In drept, art.176 alin.(1) lit.c)si d) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata precizeaza:

„(1) Contestatia se formuleaza in scris si va cuprinde:

[. . .]

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se intemeiaza; [. . . .]”, coroborat cu pct.12.1 lit.b) din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza:

„Contestatia poate fi respinsa ca:

[. . . .]

b) nemotivata, in situatia in care contestatorul nu prezinta argumente de fapt si de drept in sustinerea contestatiei sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse solutionarii;

[. . .]”

Avand in vedere cele de mai sus, organul de solutionare nu se poate substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care intelege sa conteste aceasta suma.

Analizand documentele anexate la dosarul cauzei, se retine faptul ca, desi contesta taxa pe valoarea adaugata in suma de lei , SC SRL nu aduce nici un argument de fond care sa inlature constatările organului de inspectie fiscala.

Fata de cele aratate mai sus, se va respinge contestatia formulata de societate pentru acest capat de cerere ca nemotivata.

In ceea ce priveste dobanzi in suma de lei si penalitati de intarziere in suma de lei aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de 14.982 lei, se retine ca, dobanzile si penalitatile de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, iar in sarcina S.C SRL a fost retinut debitul de natura taxei pe valoarea adaugata, aceasta datoreaza si sumele de lei si de lei cu titlu de dobanzi si penalitati de intarziere reprezentand masura accesorie , drept pentru care contestatia referitoare la acest capat de cerere urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

4.Referitor la contributia la asigurari sociale de sanatate datorata de angajator in suma de lei.

Organul de inspectie fiscala, prin Raportul de inspectie fiscala nr., a stabilit suplimentar suma de lei reprezentand contributie de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator, precum si dobanzi in suma de lei si penalitati de intarziere in suma de lei.

Agentul economic, prezinta organului de inspectie fiscala OP nr. cu care a achitat aceasta suma la si pe care organul de inspectie fiscala nu a luat-o in calcul , deoarece suma nu se regasese in fisa sintetica pe platitor la A.F.P..

Deoarece organul de inspectie fiscala nu precizeaza motivul de fapt si temeiul de drept pentru care nu a luat in calcul suma achitata la , biroul de solutionare a contestatiilor nu se poate pronunta asupra legalitatii masurii dispuse.

Avand in vedere precizarile de mai sus, in temeiul art.186 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, care stipuleaza: „**Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare**”, organul de solutionare va desfiinta pct.8.1 din Raportul de inspectie fiscala nr. referitor la „Contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator(7%)” pentru suma de lei cu dobanzile si penalitatile de intarziere aferente.

Reverificarea va fi efectuata de un organ de inspectie fiscala, altul decat cel care a incheiat actul atacat, si va viza strict contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator.

5. Referitor la solicitarea contestatoarei de a se recalcula Anexa nr.8 din Raportul de inspectie fiscala, „deoarece in urma verificarilor facute de societate s-au stabilit cheltuielile nedeductibile aferente perioadei verificate prin adunarea eronata a acestora de la un trimestru la altul, ducand astfel la dublarea anumitor sume si la o suma mult mai mare a impozitului pe profit suplimentar”, aceasta sustinere nu este fondata, deoarece organul de inspectie fiscala a intocmit corect Anexa nr.8.

Avand in vedere retinerile de mai sus si tinand cont de prevederile art.7 alin(1), art.9 alin.(1), alin.(6) lit.a), alin.(7) lit.q) din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit, republicata, art.16 alin.(4) lit.c), art.24 alin.(1) lit.a) din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, art.II pct.(4) din HG nr.22/2003, art.19 alin.(1), art.21 alin.(2) lit.d), alin.(3) lit.a), alin.(4) lit.p), art.134 alin.(5) lit.b), art.145 alin.(3) lit.a), alin.(8) lit.a), din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal republicata, art.147 alin.51.(2), art.155 alin.(7) pct.61.(1), din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, pct.7 lit.p) din HG nr.84/2005 hotarare pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 republicata, art.182 alin.(4) din H.G.nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, art.176 alin.(1) lit.c),d) art.186 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, coroborate cu art.181 si art.186 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat in MO nr.863/26.09.2005 se:

DECIDE

1. Desfiintarea partiala a CAP.III Constatari fiscale respectiv pct.1 Impozit pe profit din Raportul de inspectie fiscala contestat, pentru suma totala de lei reprezentand impozit pe profit in suma de lei, dobanzi in suma de lei si penalitati de intarziere in suma lei, urmand sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare, aceeasi perioada si acelasi tip de impozit.

=11=

2. Respingerea ca neintemeiata si nesustinuta cu documente a contestatiei formulata de SC SRL pentru suma totala lei, reprezentand: taxa pe valoarea adaugata in suma de lei, dobanzi in suma de lei si penalitati de intarziere in suma de lei aferente taxei pe valoarea adaugata.

3.Respingerea ca nemotivata a contestatiei formulata de SC SRL pentru suma totala de lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata.

4. Desfiintarea partiala a CAP.III Constatari fiscale respectiv pct.8.1 Contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator (7%) pentru suma totala de lei reprezentand contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator in suma de lei, dobanzi in suma de lei si penalitati de intarziere in suma de lei, urmand sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare, aceeasi perioada si acelasi tip de contributie.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul in termen de 6 luni de la data comunicarii.

DIRECTOR EXECUTIV,